MAGNUM LEGENDARIUM AUSTRIACUM (PARS V: 1.9. 1.11.)
Melk, 1471 Seite 279r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36448
Copyright: Melk, Benediktinerstift

omnē me toto corpore dissolutū: merito
rum tuorū quotidie euadere cū pstola
ri. Volo g̃ qd te aliqnd credo factum
differre diuta? Ad hoc enim huc usq;
me reseruatū esse cognosco. ut sicut
his barbaris uirtus tua latissime
diuet. ita eadē gentis tue hoib' meri
torum tuorū fulgor innotescat. & clari
tas. Sas ipse scis inquā. a natali so
lo quū longe sim disiunctus. quū tanto
int pegrinationis angustias corpis
debilitate cōpressus. Sucurre cuius
oritur. cure quū tanto. Qua ille motus
q̃ simonia. multu placido principis ita
respondit. Die mortalib' reddita et
clim petito. & in debis diuino te sub
leuari ofilio. quā patrie uel parentū
solacio. Nunc ante factū sumo animū
gestientis ardore. ad basilicā pro
perat. & iuxta tumulū bti galli pro
missionis memor pedibus insistit. p
orationem & lucernas angulo sacro fixi
ad intus cepit se sensim erigere. nec
prius lecti angulū cui innitebat
deseruit. quam statim erecta. & ac
cepto robore. pse ire & redire potuisse.
Qui tempe precedenti plenā sanita
te donat. in ecde monasterio pedibus
sē uite studio deseruiens. pcten
dit.

Hec de copiosissima segete bti galli ututum
memorie / pauceis grana libuit cō
mendare. & nēis & aliorū patrib' pro
futura. Poterunt eni hec plurimum
diligentib' iusticā edificationis con
ferre. quia & mortū honestate insinu
ant. & ad laudem dō qui ita sōs suos
glificat. denoti lectoris animū uel
auditoris inflammant. Ceterum tot
& tanta sunt eiusdem sci pris mira
cula. ut ne facile aboris lēptoribus ppe
topiam sui possint ophendi. nec a fasti
diosis lectoribus sine tedio & fugata fro
te percurri. Iam uero huic opi tanta in
serta st que & ueracū relacione testiū
ueritate custodiūt. & moderata breuita
te nulli qmuis eā utilia nauseantis
offendāt.

Oscam itaq; metē offendāt
te btē Galle xpi ofessor. ut sīt sa
nitatē corporū meritis tuis multis te
ottulisse retulim? ita nēis mētib' diuie
miserationis medelā implorare dignetis

Vita Sancti Eulogii

Qarvi de Honebis.

Eulogius scolasti ofessoribus
tus erat eruditus uir. qui
amore diuino corde oppunct'
ab iuuenta iuit turbis urbium
omneq; substantia sua distribuit. & eo
gauit pauperib' sicut scriptū est. Dispsit
dedit pauperib' iusticia eius manet in
seculum secli. & in euangelio dicente dno.
Vnū miserere des. quū ipi mnaz oscapt.
Itaq; paucos denarios in usus pprios
reseruauit. cogitans apud semetipsum
quia operari pprijs manib' ñ pualeo nec
in monasterio aggredi possum. Inuenit igit quendā in platea ulcerem
lepsum. qui nec man' habebat nec pedes
cui tum ñ lingua uigebat. Stans at
eulogius ppe eum oauit dnm. & posuit
q̃si pactū cū dno dicens. Dne in nomine
tuo leuabo hunc lepsum in domū meā
& ministrabo ei. & ipauabo eū usq; ad
mortē. ut ppt hunc & ego inueniā ap te
mam. Dona g̃ mihi xpe dne patientiam
ad hui obsequiū. Et accedens ad lepsum
dixit ei. Si uis put suscipiā te in domū
meā & ipauabo te. At ille ridens dixit
Si dignetis facere. gratias ago. Addiuit
g̃ asinum. & leuauit eū. & pduxit ad do